

РЕШЕНИЕ

№ 4547

гр. София, 11.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 24.01.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Евгения Баева

Адриан Янев

при участието на секретаря Албена Илиева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разглежда дело номер **11524** по описа за **2024** година докладвано от съдия Адриан Янев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на „Финанс Асист“ срещу Решение № 3690/13.08.2024 г. постановено по НАХД № 2314/2024 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, с което е потвърдено наказателно постановление Наказателно постановление /НП/ № 38-169/19.12.2023 г., издадено от Председателя на Държавна агенция „Национална сигурност“ (ДАНС), с което на касатора за за нарушение на чл. 106, ал. 4, вр. ал. 1 от Закона за мерките срещу изпирането на пари (ЗМИП) е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 5000 лева на основание чл. 116, ал. 1, т. 3 от ЗМИП.

С касационната жалба се иска отмяна на атакуваното решение като неправилно и незаконосъобразно. Твърди се, че СРС не е обсъдил в цялост аргументите, изложени в жалбата. Излага доводи, че оспореното НП е издадено след изтичането на срока по чл. 34, ал. 2 от ЗАНН. Счита, че след като дружеството не е имало наети служители, то изискването по чл. 106, ал. 1 ЗМИП да се създаде специализирана служба, няма действие спрямо него. Навежда аргументи, че са налице предпоставките за приложение на чл. 28 от ЗАНН.

Ответникът – Председателя на Държавна агенция „Национална сигурност“ (ДАНС),

чрез процесуалния си представител, оспорва касационната жалба и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, ХХІ касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл. 211, ал. 1 от АПК 14 - дневен срок, от надлежна страна, срещу подлежащ на касационна проверка съдебен акт и същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Въз основа на събраните по делото доказателства районният съд е установил, че „Финанс Асист“ ООД е вписано в ТРРЮЛНЦ на 11.10.2019 година. Дружеството е финансова институция по смисъла на ЗКИ, вписана под рег. № BGR00431 в Регистъра на финансовите институции, воден от БНБ със Заповед № БНБ-90524 от 12.10.2020 година. При извършена в периода 15 - 23.05.2023 година проверка (съгласно Заповед № ФР-9-111/12.05.2023 година на Директора на дирекция "Финансово разузнаване" на ДАНС) от „Финанс Асист“ ООД са изискани документи относно специализирана служба за контрол и предотвратяване изпирането на пари и финансирането на тероризъм - състав, правомощия и функции на специализираната служба, както и уведомяването на дирекция "Финансово разузнаване" на на ДАНС по реда на член 106, ал. 5 от ЗМИП. В писмени обяснения управителят на дружеството е декларирал, че поради липса на назначени на трудов договор лица за периода от 01.01.2022 година до 31.12.2022 година няма създадена специализирана служба за контрол и предотвратяване изпирането на пари и финансирането на тероризъм и по тази причина не е подадено уведомление до ДАНС в законоустановения 7-дневен срок. В резултат на извършената проверка бил съставен АУАН за нарушение на чл. 106, ал. 4 вр. ал. 1 от ЗМИП, а въз основа на него било издадено процесното НП № 38-169/19.12.2023г.

Въз основа на цялостен анализ на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, както и на приложимите правни норми, съдът е обосновал изводи, които настоящият съдебен състав изцяло споделя. СРС е извършил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички факти и обстоятелства, релевантни за установяване на нарушението и за отговорността на наказаното лице, подробно ги е обсъдил и въз основа на това е достигнал до правилни заключения. Решавачият състав на СРС е изследвал и е взел отношение по изложените в жалбата доводи и по всички въпроси, включени в обхвата на дължимата от него служебна проверка. При така извършената проверка е счел, че при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати нарушения на процесуалните правила, вкл. по чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, обуславящи отмяна на НП, като АУАН и НП изхождат от компетентни длъжностни лица. Настоящият съдебен състав изцяло споделя мотивите на въззивния съд за законосъобразност на обжалваното наказателно постановление.

Подробно и аргументирано районният съд е отговорил на всички наведени пред него възражения, като основателно е отхвърлил всяко едно от тях. В тази връзка неоснователно е възражението на касатора, че поради липсата на нает на трудов договор персонал, за дружеството е отпаднало изискването по чл. 106, ал. 1 от ЗМИП

да се създаде специализирана служба. По делото безспорно е установено, че през периода от 12.10.2020 г. до 12.02.2021 г. „Финанс Асист“ ООД е било действаща финансова институция по чл. 3а от Закон за кредитните институции, извършваща дейност по отпускане на кредити със средства, които не са набрани чрез публично привличане на влогове или други възстановими средства. Няма данни дружеството да не е извършвало дейност през 2020 г. и 2021 г., включително през посочения по-горе период. За счетоводните 2020 и 2021 г. касаторът е подал до Агенция по вписванията заявления Образец Г2 за обявяване на ГФО, което води до извода, че през процесните години е осъществявало дейност, включително като финансова институция по смисъла на ЗКИ. Независимо дали през този период дружеството е имало наети служители по трудов договор или е осъществявало дейност чрез лица, с които е сключило граждански договор, същото е извършвало дейност, следователно е било задължено лице по смисъла на чл. 4, т. 3 от ЗМИП и е трябвало да създаде специализирана служба по чл. 106, ал. 1 от ЗМИП в 4-месечен срок от вписването си в поддържания от БНБ регистър.

В допълнение, съгласно нормата на чл. 106, ал. 1 от ЗМИП, специализираната служба не се създава единствено с цел да подготвя, предлага за утвърждаване и изпълнява програми за обучение на служителите по прилагането на ЗМИП, а следва да организира, управлява и контролира дейностите по:

1. събиране, обработване, съхраняване и разкриване на информация за конкретните операции или сделки;
2. събиране на доказателства относно собствеността на имуществото, подлежащо на трансфер;
3. изискване на сведения за произхода на паричните средства или ценности - предмет на операциите или сделките, както и за източника на имущественото състояние, в предвидените от този закон случаи;
4. събиране на информация за клиентите и поддържане на точна и подробна документация за операциите им с парични средства или ценности, включително сведенията и документите по чл. 6 от Валутния закон;
5. предоставяне на събраната информация по т. 1 - 4 на дирекция "Финансово разузнаване" на Държавна агенция "Национална сигурност" при условията и по реда на чл. 72 от този закон или чл. 9 от Закона за мерките срещу финансирането на тероризма.

Следователно, дори да се приеме, че „Финанс Асист“ ООД действително не е имало нает персонал през процесния период, то задълженията на дружеството във връзка със създаването на специализирана служба не са отпаднали, поради факта, че същата се създава с цел да изпълнява много по- широк кръг от дейности, различни от обучението на служителите.

Правилни са и изводите на въззивната инстанция относно спазване на сроковете по чл. 34 от ЗАНН. В тази връзка следва да се добави, че срокът по ал. 2 тече от деня, в който органът, който е овластен да състави акта, е узнал кой е нарушителят, а не от датата на извършване на нарушението, както твърди касатора. Нарушителят се счита за открит, когато има необходимите и достатъчни данни за неговата самоличност, респективно когато са констатирани факти и обстоятелства за наличие на поведение, било то действие или бездействие, на конкретно лице, което поведение от обективна страна сочи на допуснато административно нарушение. Откриването на административното нарушение и установяването на неговия извършител е резултат от

извършване на проверка, съпроводена със събиране на доказателства, въз основа на които се прави извод за осъществяването на всички елементи от фактическия състав на административно нарушение. В случая, нарушителят е открит при извършената проверка на място на 17.11.2023 г., от която дата е започнал да тече и срокът по чл. 34, ал. 2 от ЗАНН. АУАН е съставен на същата дата, поради което не е налице твърдяното от касатора неспазване на срока. НП е издадено на 19.12.2023 г., следователно е спазен и срокът по ал. 3 на чл. 34 от ЗАНН.

Неоснователна се явява и претенцията за маловажност на деянието. По делото липсват данни, че процесното нарушение разкрива по-ниска степен на обществена опасност на деянието и дееца от други идентични нарушения. При това положение, съдът приема, че „Финанс Асист“ ООД е нарушило норма, регулираща обществени отношения, които се отличават с по-висока степен на закрила. Мерките за превенция срещу използването на финансовата система за целите на изпирането на пари, както и организацията и контролът по тяхното изпълнение са дейности с приоритет в държавнорегулираните отношения. Липсата на доказателства за смекчаващи отговорността на наказаното лице обстоятелства навежда на извода, че не са налице достатъчно аргументи за квалифициране на извършеното деяние като маловажен случай по чл. 28 от ЗАНН (в този смисъл ТР № 1/12.12.2007 г. по т. д. № 1/2007 г. на ОСНК ВКС на РБ). Действително съгласно това тълкувателно решение преценката на административнонаказващия орган за маловажност на случая по смисъла на чл. 28 от ЗАНН се прави по законосъобразност и подлежи на съдебен контрол. За органа съществува императивното задължение винаги преди да издаде наказателно постановление да извърши преценка по чл. 28 от ЗАНН и ако са налице условията за това - да го приложи, а за съда, осъществяващ контрол за законосъобразност на издаденото вече наказателно постановление - задължението да извърши преценка и на това основание като част от цялостната проверка за законосъобразност, като при констатиране на маловажно нарушение следва да отмени постановлението дори само на това основание. Настоящият състав споделя преценката на наказващия орган в тази насока.

С оглед изложеното, оспореното решение като валидно, допустимо и правилно следва да бъде потвърдено.

При този изход на спора, претенцията на ответната страна за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение се явява основателна. На основание чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 63д, ал. 4, вр. ал. 5 ЗАНН касаторът следва да заплати в полза на ответника сумата от 80 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН Административен съд София-град, XXI касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3690/13.08.2024 г. постановено по НАХД № 2314/2024 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, НО, 21-и състав..

ОСЪЖДА „Финанс Асист“ ООД, ЕИК[ЕИК] да заплати на Държавна агенция "Национална сигурност" сумата в размер на 80 (осемдесет) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.